6 Οκτωβρίου 2015

Η ρύπανση των αυτοκινήτων σκοτώνει όσους έχουν κάνει μεταμόσχευση πνευμόνων

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Ο ΠΟΥ εκτιμά ότι 3,7 εκατομμύρια άνθρωποι πεθαίνουν διεθνώς κάθε χρόνο εξαιτίας της έκθεσής τους στη ρύπανση του αέρα από μικροσκοπικά σωματίδια διαμέτρου κάτω των δέκα μικρομέτρων, δηλαδή μικρότερη από το πλάτος μιας ανθρώπινης τρίχας

Για πρώτη φορά οι επιστήμονες στην Ευρώπη έδειξαν ότι όσοι άνθρωποι έχουν κάνει μεταμόσχευση πνευμόνων και ζουν κοντά σε δρόμους με υψηλά επίπεδα ατμοσφαιρικής ρύπανσης λόγω της κίνησης των οχημάτων, αντιμετωπίζουν αυξημένο κίνδυνο πρόωρου θανάτου ή απόρριψης του μοσχεύματός τους. Για την μελέτη συνεργάστηκαν για πρώτη φορά 13 μεγάλα κέντρα μεταμοσχεύσεων σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες.

Οι ερευνητές, με επικεφαλής τον δρα Ντέηβιντ Ρούτενς του βελγικού Πανεπιστημίου της Λουβέν, που έκαναν τη σχετική ανακοίνωση στο διεθνές συνέδριο της Ευρωπαϊκής Πνευμονολογικής Εταιρείας στο ‘Αμστερνταμ, υπολόγισαν ότι ο κίνδυνος θανάτου αυξάνει κατά 10% για τους ασθενείς που ζουν σε περιοχές όπου τα επίπεδα ρύπανσης ξεπερνούν τα μέγιστα επιτρεπόμενα όρια από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (ΠΟΥ).

Ο κίνδυνος δεν αυξάνεται όμως αν όσοι έχουν κάνει μεταμόσχευση, λαμβάνουν μια συγκεκριμένη κατηγορία αντιβιοτικών, τις μακρολίδες (κλαριθρομυκίνη, αζιθρομυκίνη κ.α.).

Ο ΠΟΥ εκτιμά ότι 3,7 εκατομμύρια άνθρωποι πεθαίνουν διεθνώς κάθε χρόνο εξαιτίας της έκθεσής τους στη ρύπανση του αέρα από μικροσκοπικά σωματίδια διαμέτρου κάτω των δέκα μικρομέτρων (εκατομμυριοστών του μέτρου), δηλαδή μικρότερη από το πλάτος μιας ανθρώπινης τρίχας. Ο ΠΟΥ συστήνει ότι η συγκέντρωση αυτών των αερολυμάτων δεν πρέπει να ξεπερνά τα 20 μικρογραμμάρια ανά κυβικό μέτρο αέρα.

Η έκθεση των ανθρώπων στην ατμοσφαιρική ρύπανση έχει συνδεθεί από προηγούμενες μελέτες με αυξημένο κίνδυνο πρόωρου θανάτου. Οι ασθενείς με μεταμόσχευση πνευμόνων ανήκουν σε κατ’ εξοχήν ομάδα υψηλού κινδύνου λόγω της εξασθένησης του ανοσοποιητικού συστήματός τους, εξαιτίας της λήψης ανοσοκατασταλτικών φαρμάκων, προκειμένου να αποφύγουν την απόρριψη του μοσχεύματος.

Περίπου οι μισοί ασθενείς με μεταμόσχευση πνευμόνων ζουν τουλάχιστον πέντε χρόνια μετά την επέμβαση, ποσοστό μικρότερο σε σχέση με τις μεταμοσχεύσεις άλλων οργάνων, πράγμα που οφείλεται στο υψηλότερο ποσοστό απόρριψης του μοσχεύματος σε βάθος χρόνου. Οι γιατροί υποπτεύονταν ότι αυτό σχετίζεται με τη ρύπανση του αέρα και η νέα μελέτη το επιβεβαιώνει.

Οι ερευνητές συνέλλεξαν στοιχεία για 5.700 ασθενείς με μεταμόσχευση πνευμόνων, μεταξύ 1987-2013, σε δέκα ευρωπαϊκές χώρες. Οι επιστήμονες υπολόγισαν τον βαθμό έκθεσης καθενός ασθενούς στην ατμοσφαιρική ρύπανση, ανάλογα το πού έμενε. Στη διάρκεια της εξαετούς έρευνας, το 45% των ασθενών πέθαναν και το 47% εμφάνισαν απόρριψη μοσχεύματος. Μεταξύ όσων είχαν πάρει αντιβιοτικά μακρολίδες, το ποσοστό θανάτων ήταν 30% έναντι 55% μεταξύ όσων δεν είχαν πάρει αυτά τα αντιβιοτικά.

Η στατιστική ανάλυση έδειξε σαφή συσχέτιση ανάμεσα στο μήκος του δρόμου μπροστά από το σπίτι των ασθενών (ένδειξη για την κυκλοφορία των αυτοκινήτων) και στην πιθανότητα θανάτου ή απόρριψης των μεταμοσχευμένων πνευμόνων. Ο κίνδυνος αυξάνει κατά 11% έως 13% για κάθε 100 μέτρα που αυξάνει το μήκος του δρόμου.

Οι ερευνητές υπολόγισαν ότι αν τα επίπεδα ατμοσφαιρικής ρύπανσης βρίσκονταν κάτω από τα μέγιστα επιτρεπόμενα από τον ΠΟΥ όρια, τότε θα υπήρχε μείωση κατά 10% στους πρόωρους θανάτους όσων έχουν κάνει μεταμόσχευση πνευμόνων

(και δεν παίρνουν μακρολίδες), καθώς και μείωση 6,4% μεταξύ όσων παίρνουν τα εν λόγω αντιβιοτικά.

Η μεταμόσχευση πνευμόνων είναι συνήθως η τελευταία λύση θεραπείας για όσους ασθενείς έχουν πνευμονοπάθειες τελικού σταδίου, όπως εμφύσημα πνευμόνων, πνευμονική ίνωση και κυστική ίνωση.

Πηγή: skai.gr